

כד-ב הקדש, פבר, סוף סוף לבעלים מי קהדרא שדה הקדש ביובל עד שנאמר ק"ו שבהקדישה ביובל תישאר בידיהם?! והרי לכהנים הוא דנפקא, ולא לבעלים! וכהנים אף הם, אין זכייתם מפני שהם במקום הבעלים, אלא משלחן גבוה⁽⁸⁾ קא זכו

שעומדים במקום ההקדש.

ומקשינן: מאי טעמא⁽⁹⁾ דרב? [שכיון שהכתוב אומר: אם "משנת" היובל יקדיש שמשמע אחר שנת היובל, אם כן לא דיבר הכתוב בשנה עצמה של יובל, והיה לנו

9. הקשו התוספות, והרי כבר התבאר טעמו של רב שחולק על הק"ו של שמואל כי הוא סובר שכהנים משלחן גבוה קזכו? ותירצו התוספות, שקושיית הגמרא היא שמכל מקום כיון שלא נזכר בתורה שיש הקדש בשנת היובל מנין לנו כלל שיש כזה הקדש ואם כן, אינה קדושה, ועוד כתבו התוספות, שהקושיא היא, כיון שלא נזכר בתורה דין המקדיש בשנת היובל מנין לנו שיש בה את השיעור של חמישים שקל כסף ונאמר שנפדית בשויה.

והגרי"ז תמה על תירוץ זה, שאמנם לא נזכר בתורה שהקדש כזה בשנת היובל נפדה בחמישים שקל. אך הלא זה כל דינה של שדה אחוזה שנפדית בחמישים שקל, ואפילו במקדיש שדה אחוזה למזבח מסתפקת הגמרא לעיל שיהיה הפדיון בחמישים שקל ואף על פי שהפרשה מדברת רק במקדיש לבדק הבית, וכל שכן במקדיש שדה אחוזה בשנת היובל שאף על פי שאין זה מפורש בתורה מכל מקום תהיה נפדית בחמישים שקל.

והרא"ש תירץ על קושיית התוספות, שקושיית הגמרא היא למה לרב השדה קדושה ונפדית בחמישים שקל, והרי היה צריך שתצא השדה לכהנים כדן שדה אחוזה ביובל, ועל זה מתרצת הגמרא שיש פסוק מיוחד למקדיש שדה אחוזה בשנת היובל שאינה יוצאת לכהנים אלא נפדית בחמישים שקל.

והגרי"ז רצה לבאר שלדעת רב אינה יוצאת לכהנים כיון שבמקדיש בשנת היובל בתוך היובל עדיין אין גירוע ונפדית בחמישים שקל, והגמרא

אפשר שוב למכור אותה לא שייך הק"ו, וכיון שרב גם מודה לק"ו לכן שואלת הגמרא מה הדחיה שלו כאן לק"ו של שמואל, והרי כאן אין הבעלים יכול להקדיש אחרי היובל כי היא יוצאת לכהנים.

והגרי"ז תמה, שהרי התוספות להלן פירשו, שסברת רב שרק באמה עבריה יש ק"ו משום שאינה חוזרת ונמכרת, היינו משום שנשתנה מצבה על ידי הנערות ויוצאת על ידי זה לחירות וזוהי גם סיבה שלא יוכלו למכור אותה, מה שאין כן שדה שיוצאת ביובל לא משתנה מצבה ורק יש עליה הפקעה צדדית של המכירה על ידי היובל ובזה סובר רב שלא שייך ק"ו.

ואם כן, לכאורה הוא הדין במקדיש בשנת היובל לא שייך הק"ו כיון שהיובל הוא רק הפקעה צדדית של ההקדש, ואף על פי שבזה כשיוצאת ביובל לכהנים שוב אין הבעלים יכולים להקדיש מכל מקום זה רק הפקעה צדדית ולא שינוי בגוף הקרקע ובזה לדעת רב אין ק"ו.

8. ביאר האור שמח [פי"א משמיטה ה"כ] שמחלוקת רב ושמואל היא, ששמואל סובר שיציאת השדה לכהנים ביובל זוהי הפקעה של ההקדש והוא ניתן לכהנים, וכיון שהיובל מפקיע את ההקדש הוא הדין שאי אפשר ביובל להקדיש. אך רב סובר שהיציאה ביובל לכהנים היא המשך והתפשטות כח ההקדש שינתן ממנו לכהנים, וכיון שהיובל איננו הפקעה להקדש אפשר להקדיש גם בשנת היובל.